

радва въ този празникъ радостанъ, ако и да са старалъ да са опазилъ отъ грѣхове, ты не можешъ отъ да не скърбишъ, ако ты до толкози бѣдешъ малодѣшенъ, щото да неможешъ ни то да пѣешъ възкресаніето Христово; то обърни са тогази къмъ Сладчайшіа Іисуса, кажи МѸ скръбта си, вѣсти МѸ грѣхытъ си, открий МѸ немоцта си: „Господи! мене печаль ма отегава, азъ скръбъ, немогъ да са радвамъ. Проводи ми що-годѣ веселва, зарадвай ма съ нѣщо, за да не ми е мѣчно на Твоа празникъ.“ Тѣй са моли, тѣй въздѣхвай,—и тогази ты самъ не ще поискашъ мірскы ѹдоволствіа и радости, защото такеизы грѣшници, каквыто смы ный съ тебе, никаква веселва неможе да надмини онова, което грѣшника чѣствова, като плаче предъ Сладчайшаго Іисуса. Наистенна, хѣбава е да са плаче предъ Сладчайшіа Іисуса. Но Іисусъ Христосъ самси не ще поиска да та остави да скърбишъ и да плачешъ заради Своа си празникъ. Той непременно ще та зарадва съ нѣщичко, ще та зарадва съ таковы, каквото ты и не си помыляшъ,—и ты ще благодѣствовашъ, и ще пѣешъ весело Христовото. Възкресение. Аминь.—
